

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 2878
NO. 72. — STEV. 72.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, FRIDAY, MARCH 23, 1938. — PETEK, 28. MARCA 1938 1930

TELEFON: CHELSEA 2878

VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII

MUELLERJEVO MINISTRSTVO JE DEMISIJONIRALO

TEŽKA NASPROTSTVA SO NASTALA GLEDE ZAVAROVANJA BREZPOSELNH DELAVCEV

Hindenburg je sprejel demisijo ter bo najbrž povrnil Brueningu sestavo novega kabineta. — Sozialisti ne bodo prišli v poštev. — V Nemčiji je tri milijone brezposelnih. — Le dva in pol milijona jih dobiva malenkostno podporo.

BERLIN, Nemčija, 27. marca. — Ker so se izjavili vsi poskusi, da bi bil dosežen sporazum glede finančnega programa, je v četrtek zvečer nemški kabinet odstopil.

Posvetovanja, kako bi bilo mogoče preprečiti krizo, so se vršila do večera.

Slednjič so se člani centra sporazumeli z vladom glede zavarovanja brezposelnih, sozialisti pa s tem predlogom niso bili zadovoljni.

Hindenburg je sprejel demisijo ter bo najbrž povrnil sestav novega kabineta voditelju centra Heinrichu Brueningu. V novem kabinetu bodo zastopani nemški nacionalci in morda tudi centrum.

Ker se sozialisti ne zavzemajo za nove volitve, bi naklonili svojo podporo tudi manjšinskemu kabinetu ter bi z veseljem prepustili odgovornost za nov davčni proračun meščanskim strankam.

Muellerjev kabinet, v katerem so bili zastopani sozialisti, centrum, ljudska stranka in bavarska ljudska stranka, je razpolagal v zbornici s 301 glasom od skupnih 491 glasov.

Padev vlade je povzročila neobičajna brezposelnost, kajti brezposelnim je treba plačevati na milijone mark podpore, precej so pa pripomogle tudi težave, ki jih je imela s plačevanjem reparacij.

Po zanesljivih cenitvah je v Nemčiji tri milijone ljudi brez dela. Izmed teh jih dobiva podporo le dva milijona in pol, dočim pol milijona brezposelnih prosjači, oziroma so drugače navezani na javno dobrodelnost.

Ce bi se Brueningu ne posrečilo sestaviti novega kabinete, se bo lotil te težavne naloge Martin Schiele, eden voditeljev nemških nacionalcev.

POTRES NA OTOČJU

KAZNENCI V MISSOURIJU SO SE UPRI

JEFFERSON CITY, Mo., 26. — 750 izmed 4000 kaznencev v Missourijetnišči se je upri včeraj po poldnevi, a končno so se pomirili, ko jim je warden, Leslie Rudolph obljubil, da bo kaznenec bolj zadovoljni z njim. Poznejša preiskava je pokazala, da so morali kaznenec zauživati hrano, ki bi ne bila primerna niti za pse. Kaznenec so zatevali več mesec.

VASQUEZ SE JE VRNIL V SANTO DOMINGO

SANTO DOMINGO, 26. marca. — Prejšnji predsednik Horacio Vasquez, katerega sta spremjala njegova žena in Angel Morales se je pripeljal v areopelanu iz San Jua-

na. Zaenkrat poročila se ne omenja nicaesar o kakib amernih službah. Le par ljudi je bilo lahko poškodovanih.

Terpedni rušilec in parniki dovaja na otok zadrževali in hrano.

KINGSTON, Jamaika, 26. marca. Ameriška križarka "Dolphin" je odpula od tukaj včeraj zvečer ter imela na krovu truplo podadmirala Meada, ki je umrl pred štirinajstimi dñimi v Madevillu.

LEWIS PROTI KANSASKIM MAJNARJEM

Preklical je čarter, odstavil vse uradnike in imenoval provizorični štab. "Vstaši" nočejo izročiti blagajne.

INDIANAPOLIS, Ind., 27. marca. John L. Lewis, mednarodni predstnik United Mine Workers of America je včeraj preklical čarter 14. kraja v Kansusu ter imenoval provizorične uradnike, da takoj prevzamejo posle unije.

Tozadovno dovoljenje je dobil Lewis od mednarodne konvencije premogarjev, ki se je vršila zadnjih teden.

Provizoričnim predsednikom je bil imenovan Harry Allai, provizorični tajnik pa Joseph Promek.

S to akcijo so bili avtomatično odstavljeni vsi dosednji uradniki. Med njimi je bil tudi Alksander Howat, ki je bil izgnan radi svojih dejavnosti na konvenciji "vstašev" v Springfieldu.

PITTSBURGH, Kansas, 27. marca. — Pristaši Alexandra Howata, tajnika vstanske skupine United Mine Workers of America, se bodo borili proti vsem naporom, kajih namen je iztrgati kansaški okraj iz vstaskega vrta.

Razen majnarjev nas nima nihče pravice poditi iz urada, — je zjavil. — Ako so majnarji z namizadvoljni, bomo ostali. Oni namreč plačujejo vse račune.

Dochy je nasledil Howatu, ko je slednji postal predsednik premogarske organizacije, osnovane v Springfieldu.

"UZORNA" POLICIJA

WASHINGTON, D. C., 26. marca. Kongresnik Gibson, republikanec Vermonta, je povedal zboručnemu komitezu za Columbia okraj, da obratuje tukaj dva do tri tisoč bulgarjev ter je le osem in trideset policarov, ki se bore z njimi.

Soglasno z Mr. Doronom, načelnikom prohibicijskoga urada, je tukaj Boston ter izjavila, da je prohibicija močnejša sedaj kot je bila kdaj poprej, ko so prišli načrti napadati 18. amendment.

Zenske v Massachusetts bi morale gledati na to, da bo estala država

na prohibicijsko postavo v veljavni

YOUNGOV NAČRT V FRANC. PARLAMENTU

Tekom debate je bila izrečena ministrskemu predsedniku zaupnica. Bojazen pred Nemci.

PARIZ, Francija, 27. marca. Danes se je nenadoma začela v parlanski zbornici debata glede odobrenja Youngovega načrta ter hanskih reparacijskih dogovorov. Debata pa ni bila posebno ostrá.

Navzoča je bila komaj polovica članov poslanske zbornice, in gašenje so bile skoraj prazne.

Ratifikacijska odredba, je tako zadela na velik odpor, ko je Louis Marin, voditelj močne centristične skupine, zagovarjal zavrnitev dogovora z utemeljevanjem, da bi bila s tem oropana Francija zadnjega upečnega orožja pred Nemčijo. Podujal je, da morajo dolžni nadati plačati vse do zadnjega centa.

Izrazil je tudi bojazen, da bi Nemčija takoj prenehala plačevati svoje obveznosti, katerihritko bi francoske čete zapustile Porenje.

Debata je postala bolj živahnja, ko je Tardieu dvakrat zahteval, naj mu izrečo poslanci zaupnico glede manj važnih vprašanj.

Njegov predlog je bil z odobravljajo sprejet. Zaupnica mu je bila izrečena v obhod slučajih.

VOJVODINJA BANKEROTNA

CELOVEC, Koruška, 26. marca. Vojvodinja Olga Leuchtenberg je proglašila bankerot. Njene obveznosti znašajo štiri milijone dolarjev in bankerot je bila baje posledica dejstva, da ni mogla plačati svojih dolgov.

Vojvodinja je direktna potomka Evgenija Beaulharnaisa, poslovnejšega Napoleona I. Rojena je bila kot princesinja Repkin, a njena družina je padla v veliko revščino, ko so se boljševiki polažili vlade ter umorili zadnjega ruskega carja.

ZAGOVORNICA PROHIBICIJE

BOSTON, Mass., 26. marca. Evangelna Booth, znana pravikinja Salvatici armade, je očiskala včeraj Boston ter izjavila, da je prohibicija močnejša sedaj kot je bila kdaj poprej, ko so prišli načrti napadati 18. amendment.

Zenske v Massachusetts bi morale gledati na to, da bo estala država

na prohibicijsko postavo v veljavni

MODERNA VINSKA KLET

Ne v Ameriki, pač pa v Parizu imajo take kleti. Včasi se celo pripieti, da se gre kak Amerikanec, ki se sinčljivo mudi v Parizu, odijet v tak prostor.

POVRATEK V CIVILIZACIJO

59-letna farmarica je prvič videla avtomobil, nove mode in slišala radio.

MIDDLETOWN, Conn., 24. marca. — 59-letna Miss Lillian Wilson je včeraj prvič "stopila v civilizacijo". Njen oče je bil novoangloški farmer ter je kupil v tukajnem bližini farmo leta 1870.

De včeraj ni še nikdar videla električne svetilke, avtomobila, moderne ženske oblike in ni nikdar slišala radio.

Pred devetinpetdesetimi leti je kupil njen oče farmo v bližini Middle Haddan v državi Connecticut ter vzel seboj svoje tri hčere.

Starejši dve sta pozneje leti v New York, dočim je Lillian ostala na farmi. Oče ji ni nikdar dovolil iti v bližnje mesto in nikdar ni smela pogledati v kak časopis.

Vsa dolga leta je pomačala očetu obdelovati zemljo. Kupiti ji ni hotel nobeno novotarje. V starosti sedemindvetdesetih let se je oče nevarno poškodoval na nogi. Odvedli so ga v Middlesex bolnišnik, kjer je pa v sredo umri.

Lillian je oblekla svojo najboljšo oblico ter odšla v mesto.

Kar onemeda je od samega presečenja. Moderne ženske oblike, avtomobili, radio in druge novotovne, so napravile manj tak včas, da se tako vrnila nazaj na farmo v sklenila, da ne gre nikdar več v kraje, kjer svete svetilke brez petroleja, kjer vozijo vozovi brez konja in kjer so ljudje tako čudno oblečeni. Posebno se je čudila radio-aparatom, češ, da mora biti to kakšna čarovnja.

Podoben protest so posiale znanstvene družbe francoski vladi, ker je dovolila napad na sovjetsko poslaništvo v Parizu.

Podoben protest so posiale znanstvene družbe francoski vladi, ker je dovolila napad na sovjetsko poslaništvo v Parizu.

STEVILO BREZPOSELNH NARAŠČA

LINCOLN, Anglija, 27. marca. — V Lincolnshire je več nezaposlenosti kot je bilo kdaj izraza svetovne vojne. To je razvidno iz števil, ki jih je izdala okrajna oblast.

1600 OTROK SE JE REŠILO

LONDON, Anglija, 26. marca. — Včeraj popoldne je v neki šoli v Islandton eksplodiral plin. Eksplozija je bila slišati na veliko razdaljo. Prestršene materje so odhitile proti šoli, medtem je pa 1600 otrok že srečno doseglo na varno

CERKEV JE SOVRAŽNICA ZNANOSTI

Sovjeti ocitajo papežem, da so sežigali zvezdovane in druge učenjake na grmadi — Vatikan naj objavi listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca. —

Danes je naslovilo petindvajset ruskih astronomov odprto pismo na papeža Pija XI., v katerem ga pozivajo, naj objavi vatikanske listine glede Galileja, Kopernika in Bruna.

MOSCVA, Rusija, 27. marca

FARANOM SV. CIRILA V SLOVO IN NAROČILO

Nikoli se nisem pisal v "Glas Naroda" in nikoli več morebiti ne bom. Morebiti ne, pravim. Ne vem. Toda pokazali so mi, kaj je zadnji ponedeljek pisal v ta list neki "bivši cerkveni odbornik", zato bi rad se jaz nekaj napisal. Zdi se mi namreč, da tisti "bivši" ni nič preveč dobro pisal. Mogoče se bo meni kaj bolj posrečilo.

Zadnjem jesen sem prišel iz Detroita v Chicago. Sel sem seveda tudi v šolo učit krščanski nauk. Otroci so me sprva zelo pažljivo ogledovali, češ: kakšen bo neki ta novi priest? Toda že takoj prvo uru so postali zaupni, in jezikl s se razvezali.

"Where is Fr. Pascal now, Father?" Povedal sem jim in jih vprašal, kaj vprašajo.

"We liked Fr. Pascal very much, Father!"

Pohvalil sem jih in jim rekel, da morajo vedno biti hvalejni vsem duhovnikom, ki so jih redaj učili, in jih ohraniti v dobrem spominu.

Pa se dvigne drobna roka, in majhen mož se oglaši:

"Father, we like you too, Father, we like you very much."

Zadovoljen sem zapustil razred in sel v drugače. Sprejeli so me enako kot v prejšnjem, pa kmalu smo bili prijatelji.

"Where is Father Kerubin, Father?"

Povedal sem jim.

"Father, he was very nice and we all liked him. Is he ever coming back?"

Povedal sem, da tega ne vem.

"Father, you stay with us now, we will all be glad to have you and we all will like you."

Vsi so ploskali in jaz sem vedel, da ne bo protesta zoper mene v fari sv. Štefana...

To je bilo pri večjih. Med manjšo v nižje razrede je šel Fr. Benedikt, ki je prišel istočasno z menom k sv. Štefanu. Na en mah je imel same prijatelje vspovedov.

Doma in na cesti so se vedela otroci pogovarjali o novih "priestih". Dober teden pozneje me vprašajo moji otroci:

"Zakaj pa Fr. Benedikt ne pride nič v naš room?"

Med tem smo se bili namreč domenili, da bomo govorili po eno ure na teden samo slovenski. Zato so že slovensko vprašali.

"Hm, nimam časa. Ona mora v druge razrede. Ali nimate enega zadev?"

"Imamo. Pa bi radi še Fr. Benedikt. Drugi otroci pravijo, da je fajn."

Pozneje je Fr. Benedikt zbolel in v njegovih razredih je učila namesto njega sestra. Pa me ustavijo otroci in tretjega razreda na cesti. Drobna deklika me prime za roke in me proseče vpraša:

"Father, why don't you come...?"

"Kaaan?"

Tako se zaderem vselej, kadar hočem, da otroci z menoj slovensko govorite. Udarila se je po ustih in preveč pogumno začela:

"Father, zakaj pa ne prideš v naš room. Mi bi te vsi radi videli!"

"K vam ne prideš. Jaz sem prevelik in prehud za take majhne frkavce. V višjih razredih so pa že gospodje in gospodičine!"

"Saj je Fr. Benedikt tudi tako velik kot ti, pa rad pride k nam."

"Kar imete ga. Zakaj pa potem meni vabiš?"

"Saj samo za zdaj, ko je on bolan."

"O, samo za zdaj?"

"Ja, samo za zdaj. Drugače te ne nucamo!"

Kdo bi se ne smejal? Pa sem še dalje vprašal:

"Ali pa tudi veste, otroci, kako strašno sem jaz hud, in kako pridni morajo biti otroci pri meni?"

Med tem se je hila nabrala celo grada okoli mene. Vse vprek se vpli:

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Father, videli smo Father Dominik! Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Pr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

Umen je Fr. Bonaventura, in Fr. prov. komisar.

Fr. Pascal je prišel na pogreb.

"Father, videli smo Father Pascal. Pravilo, da si ti sedaj komisar. Ali boš rekel Father Pascal, da stoji in skrivni strah absolutistov pred prebujajočo se zavestjo narodnih mas, ki so hotele stresti s sebe nezmočno plemičko jezo. Zato so evropski vladarji čutili potrebo po trdnejši solidnosti in po tesnejših zvezah, ki v primeru potrebe lahko prožile pomoč okroženemu kraljevskemu tovarisu. O cesarju Jožefu II. je znano, da je obiskal ne samo svojo sestro v Parizu, marše tudi papeža v Rimu in je pod imenom grofa Falkensteinovo potoval celo v Moskvo in Petrograd. V Rusiji je tedaj vladala Katarina II., ki je priredila svojemu inognito potujočemu tovarisu sijaj sprejem, daje vedela, da Jožef II. ni prijatelj takih slavnosti. Cesarica mu je hotela pokazati vse, kar je premogla Rusija. Ko je Jožef II. posestil akademijo znanosti, so mu poklonili pravkar dogotovljeni atlant, v kaferem je bila narisanata njegova pot v Rusijo. Cesar je v akademiji tudi viden svojo sliko, pod katero je bilo zapisan citat iz Horacijev: Videl je mnogo ljudi, mest in šeg.

Med tem je ozdravel Fr. Benedikt in se pojaval pred šolo. Kakor morski valovi so se otroci zgnili okoli njega in cel ducat bivših in sedanjih šentstefanskih kaplanov, ki je bil v trenutku pozabljeno.

Fr. Benedikt je bil prestavljen v Lemont, in spet je bila žalost, da se ne da popisati. V moje razrede je šel Fr. Hiacint, jaz sem šel v Benediktov.

"No, otroci, kako ste se imeli pri Father Hiacintu? Ali ga boste rádi poslušali, ko samo slovensko govorite?"

"Fajn, Father! Vse smo razumeli in tako lepo zgodbo nam je povedal, da je se nikoli nismo slišali".

"Res, res, Father, ti si nam pa premalo zgodbe povedal".

"Prav, prav", sem rekel, "bo pa zdaj samo Fr. Hiacint hodil k vam".

Malo so pomisili in so rekli:

"Veš kaj, Father, enkrat na teden pride ti, enkrat pa Fr. Hiacint".

Prišla je nova ura pri majhnih. Prot koncu ure dvigne roko drobna deklica:

"Father, ona je rekla, Father, da moraš tu reči Father Benedikt, da mora v petek priti Father Benedikt v naš room. Father, ko bo imel Feastday, Father".

Ves razred je veselo zapoksal.

"Ce boste vi tako lepo po slovensko vprašali, pa bo Fr. Benedikt na teden prisel".

O, kako so se prestrashili! Več ko polovica se jih je prijelo za glavo. Pa se dvigne ena, glavica zvita:

"Father, ne znajo vse. Ali bo došti, če jih polovica zna?"

"Dosti! Tisti, ki znate dvignite roke!"

Komaj sedem ali osem rok se je dvignilo. Spet je zavladala velikanska skrb v razredu. No, končno smo se pogodili za deset slovenskih govornikov in zmagali so. Med feničnimi pliskanjem sem zapustil razred. V petek sem pa postal Bogolinovega Janeza v Lemont in "primesel" je Fr. Benedikta. Da je prišel sam Santa, bi ne bilo takega roke!

Doma in na cesti so se vedela otroci pogovarjali o novih "priestih". Dober teden pozneje me vprašajo moji otroci:

"Zakaj pa Fr. Benedikt ne pride nič v naš room?"

Med tem smo se bili namreč domenili, da bomo govorili po eno ure na teden samo slovenski. Zato so že slovensko vprašali.

"Hm, nimam časa. Ona mora v druge razrede. Ali nimate enega zadev?"

"Imamo. Pa bi radi še Fr. Benedikt. Drugi otroci pravijo, da je fajn."

Pozneje je Fr. Benedikt zbolel in v njegovih razredih je učila namesto njega sestra. Pa me ustavijo otroci in tretjega razreda na cesti. Drobna deklika me prime za roke in me proseče vpraša:

"Father, why don't you come...?"

"Kaaan?"

Tako se zaderem vselej, kadar hočem, da otroci z menoj slovensko govorite. Udarila se je po ustih in preveč pogumno začela:

"Father, zakaj pa ne prideš v naš room. Mi bi te vsi radi videli!"

"K vam ne prideš. Jaz sem prevelik in prehud za take majhne frkavce. V višjih razredih so pa že gospodje in gospodičine!"

"Saj je Fr. Benedikt tudi tako velik kot ti, pa rad pride k nam."

"Kar imete ga. Zakaj pa potem meni vabiš?"

"Saj samo za zdaj, ko je on bolan."

"O, samo za zdaj?"

"Ja, samo za zdaj. Drugače te ne nucamo!"

Kdo bi se ne smejal? Pa sem še dalje vprašal:

"Ali pa tudi veste, otroci, kako strašno sem jaz hud, in kako pridni morajo biti otroci pri meni?"

Med tem se je hila nabrala celo grada okoli mene. Vse vprek se vpli:

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Father, videli smo Father Dominik! Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Pr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Father, videli smo Father Dominik! Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Pr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in prece, so pozabilo na svojo velensko žalost.

"Vemo, vemo, saj nam vse povejo, kako je prisel danes k nam, Prinesi s seboj Frider Dominik!"

Fr. Dominik ni imel časa priti, ja je bila velika žalost v razredu ceilih pet minut. Da jih potoladi, sem jim povedal lepo zgodbo in pre

**POUČNE KNJIGE
MOLITVENIKI**

KNJIGARNA GLAS NARODA

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street, New York

**IGRE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI**

MOLITVENIKI:

Marija Varbinja:	Računar v kronske in dinarski vejavi75
v platno vezano	90	
v fino platno	1.00	
v usnje vezano	1.50	
v fino usnje vezano	1.70	

Rajski glasovi:

v platno vezano	1.00
v fino platno vezano	1.10
v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.70

Skrbi za duše:

v platno vezano80
v fino platno vezano	1.20
v usnje vezano	1.65
v fino usnje vezano	1.80

Sveti Urš (z debelimi črkami):

v platno vezano90
v fino platno vezano	1.50
v usnje vezano	1.60

Nebesa Naš Dom:

v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.80

Kvilkna sreca mala:

v platno vezano80
v celodl vezano	1.20
v fino usnje vezan	1.50

RAZNE POVESTI in**ROMANI:****Amerika, povod dobro, doma****najbolje****Agitator (Kersnik) broš.****Arsenij Lupin****Beneška vedečalka****Belgrajski biser****fina vez****Vlome, najfinčija vez****Hrvatski molitveniki:****(za mladino)****Utjeha starosti, fina vez****najfinčija vez****Andrej Hofer****Malenost (Ivan Albrecht)****Mlada ljubezen****Mladim srećem. Zbirka povesti za****mladinsku mladino****Misterija, roman****Morski razbojnik****Na različnih potih****Nožar, nos, humorška****Narodni život****Naslovna strana, del 9 povesti****Nova Kroatika, fina vez****Nova leta, fina vez****Novi dnevnik**

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HRANILNA KNIJIZICA

Adalbert Steyer,

pisatelj tistih kriminalnih in tako različno očenjenih romanov, je imel v svoji dežovi sobi cbisk.

Jesen je bil oblečen v višnjevo, dobro se prilegajočo obliko in je vlijudo sedel na stolu, ki mu ga je bil ponudil domaćin. V ostalem je bil videti mač v zadregi. — Sprejeli sta me tako prijazno, — je govoril in prekinil besede kar v sredine glede na sintakso. Adalbert Steyer pa je odikmal z glavo, kar je pomenilo, da zavrača takšne ovinke. "Saj se poznavam," je hotel reci. Jensen je prikimal in pri tem mu je obraz očaril nesmeh, ki ga je delal kar mladega.

Dovolite, da vas spomnim na mnenje dan pred stiromi tedni, — je rekel. — To je bilo tisti popoldne, ko vam je zmanjkala kranilna knjižnica.

Adalbert Steyeru so se razširile oči. — "Kaj veste o tem?" je vprašal gosta.

Evo vaše knjižice, — je dejal Jens Jensen in segel v žep ter podelil hranilno knjižico na mizo. Adalbert Steyer jo je vzel v roke, ju potegnil iz ovitka in odprl. Začjal je in pozabil zapreti usta. Kar kar iz umu je strmel v stoplice številki, zapisane v knjizi.

"Moram vam to reč do kraja razložiti, — je nadaljeval Jens Jensen. — Saj ste menda že uganili, da sem bil jaz tisti, ki sem si izpostavljal knjižico? To je torej v redu. Bil sem tisti dan pri vas in sicer s posebnim namenom. Hotel sem vas prasati za stiri do pet tisoč dinarjev posojila. Ta denar mi je bil potreben za — oprostite, to zadeva samo mene. Denar mi je bil torej potreben. Kako naj pridev do njega? — to je bilo tisto težko vprašanje, ki mi je neprestano rojilo po glavi. Saj veste, da človek naše vrste nima kredita! Tako sem se spomnil, da bi mi ravno v utegnili dati primoren nasvet.

Stopil sem v vaš vrt in videl, da je okno odprt. Saj sepo poznavam gospod Steyer, zato ni treba, da bi vam pravil, kako sem prisel v hišo. Vas ni bilo v sobi, mislim tudi, da je niste bili zapustili dolgo pred mojim prihodom vanjo. Vasa žopica, ki jo imate na sebi, kadar greste na ulico in ki ste jo bili zamenjali za domaći jopic, je ležala na zofi. Ogledal sem si denarnico, ki je bila v žepu. Nič posebnega; samo 60 dinarjev. Ta vstop se mi pač ni zdel vredna pozornosti. Bil sem namenjen, da vas počakam, tedaj pa sem opazil ključe v mizici.

Kako ste mogli hraniti hranilno knjižico v odprttem zgornjem predelu? Tega si nisem vedel razložiti. Porabil sem torej ugodo priliko in se polastil knjižice. 9000 Din. — to je bilo že nekaj. A hranilna knjižica je nekaj nepripravnega za človeka naše vrste, gospod Steyer. — Premisli sem zadevo, vzel sem si dovolj časa. Iz vaše denarnice sem vzel še vašo policijsko prijavino. Da ne pozabim, prosim! Tu jo imate in srčna hvala zanj! Ali je še niste pogrešali? Nu, temu se ne

Jens Jensen je za trenutek po-

čudil — saj je človek ne potrebuje Bog si ga vedi kako pogost. Tako torej. Kje sem že ostal? — Da, pred vaso pisalo mizo: potem sem odšel. Seveda ne tako mirno in redno, ampak na vaši mizi sem zmešal papirje, da bi vas opozoril na to, da je tuja roka brskala po vaših rečeh. Iz policijskega, ki ste ga našli, potem ko sem se odstranil, ste lahko takoj sklepali, da je knjižica izginila.

Skril sem se v vrtu, kjer sem slišal, kako ste se vrnili v sobo. Odškrili ste tativino in zagnali velik hrup. Kak zmisel je vse to imelo, ne vem povedati. Vaša gospodinja vam je stvarno svetovala, da pojrite v banko in dajte številke hranilne knjižice pod zapor. To ste opravili telefončno. Tudi to sem pričakoval od vas. Povsem mirno sem se lahko bližil vašemu oknu, saj sem vedel, da si ne boste niti utegnili predstaviti, da je vložile tako blizu, v vrtu tik stanovanja. Razložil sem jasno vsako besedo pomenka, ki ste ga imeli z bančnim blagajnikom. — All naj se se osebno zglasim pri vas? — ste ga vprašali. On pa je odvrnil, da to potrebuje, nakar sta položili slušalka na zapisnik, ki je strmel v stoplice številki, zapisane v knjizi.

Peljal sem se s hranilno knjižico neutegneča v banko in se taza predstavil uradniku za Adalberta Steyerja, ki je pravkar govoril z njim po telefonu, ter mu sporočil, da mi je bila ukradena hranilna knjižica. Opravil sem se, da sem storil to veliko napako, zakaj knjižica je bila samo založena, ne pa ukradena ali izgubljena. Priporamil sem še, da je to v stanovanju mladega samca nekaj čisto vsakdanjega, in sem uradniku prepričal, da je oženjen vprašenju. Ali je oženjen nakar mi je pritrdir, in potem sem se pripomnil, da se v srečnem zakonu pač ne more zgoditi takšna nerodnost, kajor je bila ta, zaradi katere sva govorila najprej telefonsko, nekaj potem pa sem se osebno prisel v banko.

Uradnika sem s temi besedami pridobil nase. Prosil me je za izkazilo in jaz sem mu pokazal policijsko zglasilnico, kar je popolnoma zadoščevalo. Da, zdaj je bil celo prijazen z menoj, začel je govoriti o vašem zadnjem romanu in hvalil mene, lažnega avtora, na vse pretege. Povedal mi je, da je tudi njegova žena čitala roman, ki jo je kar zadivil.

Razšla sva se z zaupanjem in skoro kakor prijatelja. Nato sem stopil v prvo telefonsko govorilnico ter govoril z vami v vlogi bančnega uradnika. Javil sem vam, da je bilo mogoče ravno v zadnjem trenutku izvesti naročeno zapor. Zahteval sem pojasnila, kakšna je hranilna knjižica, ki naj se razveljavlja. Seveda nisem pozabil omeniti, da bo treba nekaj časa, preden bodo vsi oddelki obvešeni o tativni in poučeni o novem postopku. — Ali se še spominjate, kaj ste mi za to rekli? Zahvalili ste se za mojo uslužnost. Vidite, kaj vse storil človek kakor starejša brata in se streški.

Jens Jensen je za trenutek po-

čudil leta dni je pričakoval mesto Amsterdam z napotnostjo trenutka, v katerem bi imelo 750,000 prebivalcev. Magistrat, trgovci, zasebni, vsi so se kosali v počitkovnosti za tla slavnosti dogodek. In ta dogodek je naposled napočel dne 2. marca. Se dan poprej je štele mesto le 749,993 mesičanov. Zadnjo nedeljo se je rodilo več otrok že tekom dopoldneva, a ob 3. dopoldne je naposled prijokal na svet nestripravo pričakovani sedmi in zadnji. To pot je bila step usoda do kačevanja. Državljani številki 750,000, je postal Pan Naut, novo-rojen sin brezposelnega delavca. Srečni oce je imel sicer že 2 sina in 5 hčerk, a osmih novorojenčekov, ki niso povzročili novih težkot. Tako naslednje jutro ga je obiskal gospod župan z mestnimi svetniki. Razen svojih čestitk so mu prinesli kar darilo mesto Amsterdam z najprisnejšimi voščili. Potem se vsuša ostala darila: otroški vozec, kolinska voda, grmadna perila za mater in otroka, cele stotine steklenic vina in šampanic, pošiljivo, pol stotine škatelj cigar z: očeta, cilinder, čevlji, fotografski aparat, veliko gotovine, pismo od tvrdice, ki je obljubila, da bo vse leto zastonj posiljajo premoga, in drva za kurjava itd. Več tvrdki je ponudil tudi nameščenje brezposelnemu ocetu. Novorojenček se mora samo dobro razvijati: vlebo do poskrbele tudi za njegovo vzgojo in solanje in ne bo imel takšnih skrbki kakor starejša brata in se streški.

500 TON RDEČILA

Nemški listi ogorčeno ugotavljajo, da je nakupila lani Nemčija v inostranstvu 524 ton rdečila za ustnice v vrednosti 823 milijonov din. Bojšče dame se poslušujejo samo pariskega in londonskega blaga, dočim se zadovoljijo manj imovite s cenejšimi domačimi izdelki. Za slednje je lani dobila nemška industrija približno 445 milijon dinarjev.

SEZNAM ARANŽIRANIH KONCERTOV.

5. aprila: Warren, O.
12. aprila: Hermine, Pa.
20. aprila: Cleveland, O.—Collinwood.
18. maja: Chicago, Ill. (Orchestra Hall).
25. maja: Milwaukee, Wis.
2. junija: Calumet, Mich. (Opera House).
7. junija: Traunick, Mich.
15. junija: Ely, Minn.
22. junija: Duluth, Minn.

Naslov: Banovec R.

6233 St. Clair Ave. Cleveland, O.

STARI NARODI O POTRESIH

Zadnja leta so potresi zelo pogostti in tudi mnogi ognjeniki, ki so že dolgo mirovali, so se zaceteli znova oglašati. Nekateri vulkani strahovito pustošijo rodovitne pokrajine in uničijo vse, kar dosegajo potoki žareče lave. Posebno katastrofalno sta pustošila ognjenika Mont Pelée na otoku Martinique in Santa Maria v Kordiljera. Potresi sunki v Italiji, Gréjj in na Balkanu so skoraj na dnevnem redu.

Marsikaj utegne zarimeti, kar so misli star narod o pustošenju ognjenikov: in o potresih. Kako minge druge naravne pojave, so razlagali tudi potrese v skledo vseh, namenjen njegovemu nežnemu obrazu. Zgodilo se je po njegovi volji, toda ko je madame Loki izpolnila skledo za hip odškošila, da bi jo izpraznila, je brizgnil plazilec nesrečnemu bogu v obraz vso zalogo strupenega soka. Ubogi Loki je obupno zvijal in premetaval in razdelil potres.

Starogrški modiriani so si pa razlagali potres nekoč bolj naravnno. Thales je mislil, da ima zemlja oblike klobucarja, ki plava na vodi. Po njegovem mnenju je prizorela potres podzemna voda, ki je predstavila na površino nekakšno, kakor predstavlja skledo vsega v potapljanju se pajnik. Thaleos učenec Anaximander je videl pravzrok potresa v prodiranju zraka ob času suše v zemeljske plasti. Menjanje suhega in deževnega vremena je povzročalo potres.

Anaxagoras si je razlagal potres z nekako plimo in črko zraka pod zemljijo. Misli je, da plava zemlja po zraku in da je ena polovica ljudenja, črge pa ne. Na sprednjem delu zemeljske amote je zrak, ki hote priti na površje, pa ga zemlja ne pusti. Ce se mu pa je potrebiti vred zadržati na površini, da ne potres. To se torej prvi potres.

Lucrillus Carus je imel tem miderinim namerom zelo scročno teorijo. Nocnorov zdravnik Seneca je izredil, da nastane potres na ta način, da uhajajo iz notranjosti zemeljske plimi. Ker se nastajata potresi vedni na getovih krajinah, je mislil, da je pod zemljami krajini votline, poleh plint. In tega je sklepal, da v Egiptu zaradi nikoli ni potres, ker tam nospila zemlja reka Nil.

V njegovem naziranju je važna negotovica, da zedene potres vedno ene in iste kraje, in da nikoli ne pustoti samovoljno. Seneca je bil prvi učenjak, ki je ugotovil, da potresi vred zadržati na temi kraji na zemlji.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdo je namenjen potovanju v stari kraj, je potrebno, da je počučen o potnih listih, prtiljih in drugih stvarih. V sledi načelo dolga letne izkušnje. Vam mi zamoremo dati najboljša pojasnila in privedemo vedno se prvočrte brane parnice.

Tudi nedrizljivosti potovanja potovati v stari kraj na obisk, toda prekrijeti si morajo dovoljenje in povračitev (Return Permit) iz Washingtona, ki je veljavna za eno leto. Brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. meseca in čisti se ne pošiljajo voč v stari kraj, ampak ga mora vsak pravilno voditi najmanj eden mesec pred namernim odpotovanjem in eno, ki potuje preko New Yorka je najbolje, da v prvič označi tudi se Jim podlje na Barge Office New York, N. Y.

KAKO DOBITI SVOJCE IN STAREGA KRAJA

Glašenje novo ameriške prisiljene poštovate, ki je stopila v veljavo z prvim julijem, znana jugoslovanska krovna 245 prisiljencev leta, s kvotni viseči se izdajajo same omrežje, ki imajo prednost v krovni in ti: Stariči ameriških državljancev, možje ameriških državljancev, ki so ne po 1. juliju 1928. leta porečili, žene in neporečeni otroci kapod 18. leta poljedelcev. Ti so opravljeno prevele po polovice kvote. Do drugih potencialcev pa se upravlja obvezno pred potovanjem in eno, ki potuje preko New Yorka je najbolje, da v prvič označi tudi se Jim podlje na Barge Office New York, N. Y.

PREROKI IN MEDIJI

Menda v zvezi s skrivnostno zadavo generala Kutjejeva pricbuje pariske ruski dnevni sledilec oglas: "Nujno iščemo mlado gospodinjino ali gospo, za hipnotizem do zdravja, in zdravja, v svrhu rešitve razburjive javne zadeve. Velik zaslužek v čistočnosti zagotovljen". Najbrž se je javilo dosti ponudnic, ki je potrebiti na šest mesecov ježe. Obsodjene pa je napravil pritožbo in se sklevala na to, da je prenik ter se ta okoliščina moralno vpoštovati pri razsobi. Druga instanca je priznala, da pesniški temperament razapeljuje k bujnim čincem ter je zaznala obsojenku kazen na dva meseca.

In to se imenuje "igra".

Po "igri" so isto izmučeni, bržkone zato, ker so se preveč natrudili ali izgubili in cel ten dan imajo mačka. Vse to zato, ker je eden izmed soigracev premagal s svojo desnicou zakone težnosti, ki jih ne razume in ki nit ne ve, iz česa je načrt na toliku.

Rajši pa vidi velikopoteznejši umevanje sporta! Cemu proglašamo, npr. za sportnika moža, ki ima nekaj odlične znanstvene podlage in ki je s puško upnihil življenja nekaj čestitkov na medijih?

In zakaj odrekajo nekateri ljudje ta naslov tistim, ki se bavijo z rešitvijo kakšne uganke ali ki dosegajo z motornim vozilom najvišje brzine? Mislim, da bi moral odločati naslov to, kar izdaja dušno silo moža, in ne to, kar dela.

Razlika med delom in igro pri vyzgajanju otrok vodi k temu, kar bi imenovali psihanoanalitiki "nevaren kompleks". Ce bi starši ne delali te razlike, bi bilo življenje ena sama igra in edino delo v njem bi bilo najbrže — jed, ker smo do nje prisileni!

Uvedimo igre kot nekaj prisiljene in v nekliko letih bomo nekakali zakone, ki bodo urejali obligatorni sportni osemurnik in ki bodo zabranjevali kvartanje ali bilardanje po osemih zvezdah, kvečejemu ce bi si svoje igre nabavljali iz avtomatov. Ta nasvet bi dal vsakemu mlademu možu in vsakemu mlademu dekletu, ki bi prisli radi kam naprej — in pri tem mi je v mislih splošna usposobljenost za življenje, ne morda kakšen bančni krog. Izbiranje si svoj sport tak

MEHANIZACIJA ŠPORTA

Ce hocemo odgovoriti na vpraševanje: "Ali se veseliš igre?", po ste spoznali resničnost trditve, da najprvo potrebno, da pojme igro znanstveno opredelimo.

Včina ljudi si razdeli svojih 24 ur, odzroma tisti del časa, ki ga ne preležijo v posledji, v delo in igro. Vendar pa je ta razdelitev posredno umetna. Otrok na primer te razdelitev ne pozna.

Stirje, petletna dekle, ki ji daje roko majhno metlo ali vedro za smeti in ki je s tem zavaba, je čisto srečna, če sme s tem zavabiti, ker je vrla zabavno. Ko pa odraste, se bo zdrilo bržkone zamalo, če bo moral pometati, pa čeprav bi bil to delo plačano. Kajti pometanje za zabavo se je sprelevo hipomata v pometanje kot de.

Opredelli sem delo kaj nekakšnih opravek, ki ga ne želim izvrševati v kakšnem drugem casu. To je element primoranosti, nujnosti, ki deli delo in igro.

Bančni uradnik ne sešteva rad številki z številkami — ker je to nujno nujno opravilo. Nasprotno pa se veseli saha in bilarda v odmorihi, čeprav zahteva večjega vrednotenja duha — čisto preprosto, ker počenja to prostovoljno! Menite, da smatra nogometom brcane žoge za zabavo?

Nogomet bo za čeveka, ki mora presesti ves teden ob pisalni mizi, razvedrilo, za nogometata, ki s tem preživja, pa je to resno in čisto določeno delo.

Razlika med delom in igro je, da razlikuje v občutju in občutju na življenju. Obiskovanje gledališča je velik užitek za družino, ki prebiva dan v mestu, toda delo gledališča je težko težljivo in nezanesljivo. Raziskovanje občutja na življenju je vredno, ker je vredno in zanimljivo.

Zato bi dejal, da ni nobena primorana zavaba prava zavaba. Solnečne igre so bile vedno skvarjenje, baš zato, ker so me k njim primorali. Marsikajno popoldne pa sem prebil z starem parmem strahu, kar je bilo veliko težavje in naporna se, da nisem tega nujno zavadel, ker me ni k temu nujno zavrel.</p

Njegova čast.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

32

(Nadaljevanje.)

Gospodinja je skočila vesela kviku.

— Ali s' zanjutljen. Anton? Priznaj vendar, katero imai vendar na skri?

Robert se je zasmjal.

— Ali si Antona videla že kdaj drugačnega kot zaljubljenega? — je vprašal nekakšno poročljivo.

— Ah, neumnoč, Robert! Sedaj misli zarci. Povej vendar, Anton Ti veš, da nas bodo stražno razveselilo. Koncem konca praznujemo lahko dvojnico poroka. Govoril vendar, fantek, ne kodi tako zakrnjen!

Anton je počel razburjena lica.

— Z dvojnico poroko ne bo začnrat nicesar. Jaz se ne bom poročil. Vendar je v to dejstvo!

— Ne boli se poročil? Kaj pa bo iz tebe?

— Razvili se bom v stiču bodočih otrok Roberta in Feliksa. To je dovolj eden posel.

— Bidi vendar pametni, Anton, — se je jezila mati.

— Sedaj sem zopet prevec neamen zate, mati!

— No, — nekaj ni v redu s teboj.

— Ali naj se ti hypovem, mati?

Oma je življino prikimala.

Prijet jo je za glavo ter skrivnostno zaspel v uho.

— Jaz imam mačka, strašnega mačka!

Mati ga je jeno sunila nazaj.

— Ta ne traja po vec dni.

Anton je vadilni.

— Vendar, mati, ta vrsta mačka je zelo udana in postrežljiva.

Karl Althoff kaže ostro opazoval.

— Ali je mogote moraljen naček, Anton? Ali imas kaj na vse?

Anton se je zrnil rezo v pametni boraz odeta.

— Da, oče. Jaz sem si skuhal gedijo in sedaj jo moram snesti, če prav me boli želode.

Oče je pokupil.

— Sedaj miruj, mati. On ima zdrav želodec ter se ne bo dolgo u-kvarjal s stvarjo, če je ni mogoče izpremeti!

Anton je stanil, resno očetu. Tako je bilo vedno. Ne da bi rabil do sti besed, je videl vrsto stvari na eno ter imel vedno pripravljen primer na stvaren odgovor.

Ni je bolj nuanse stvari kot brezkrstno kisanje, — je reklo Karl Althoff.

Mati pa je bila zanj zadava končana.

Mati pa je potihom vzdihnila.

— Kakne lezave so z vami, otroci. Rečem pa ti, Anton, da ne smeti postati samet. Holen imet, simhe ter celo vrsto hčera.

Anton se je medtem obrnil proti Feliksu ter mu reklo:

— Kdo naju se prvi poroč, bo dobil stanovanje v prvem nadstropju, kaj ne, mati? Feliks, ali naj se s prigovor obvezava?

Feliks je prikmal.

— Da, Anton, to lahko objektiva, da pomiriva mater.

Robert pa je medtem prisel na drugi pogovor:

— Danes zjutraj sem srečal Henrika! Moj Bog, kako prepade je ta človek! Moral si je vzeti k srcu zelo bolesno svoje žene.

— Da, to sem tudi jaz opazil, ko sem ga zadnjih srečal. — je pri-

pomnil Karl Althoff. — Strašno ga je moralio skribeti. Hvala Bogu sem se sedaj že vrhnal na boljše. Ali si se pri konzulu informiral, kako se pravzaprav ponoti njegova žena?

— Da, oče. Gre ji boljše. Za popolno ozdravljenje pa jaz je zdrav tak predpisal bivanje na jugu.

— Ali bosta kmalu odpotovala?

— Kakorhkrat bo zdravnik dovolil.

Tekom tega pogovora je stopil Anton k oknu. Feliks je pogovor skrenil v drugo smer, čeprav bl. rad izvedel, če bo Helma Oltersova spremila konzuljo na jug. Dasi si je prigovarjal, da je dobro zan, ce je na vse vec, je vendar že tlač v njegovem srcu iskrila upanja.

*

Na večer istega dneva je stopil Anton v Feliksovo sobo.

— Ali te motim pri knjigah, mati? — je vprašal.

— Ne, Anton, kujige mi ne morejo pobegniti. Ali mi hočeš delati druskin?

— Ce me ne bo vrzel ven! Ne mogel bi ti zameriti. Jaz bom vedno teci v sobi!

— Zame bi bilo to zelo prijetno, Anton. Ti pa bi se ne smel odtegniti vsaki zatavi, Anton.

Anton si je načkal cigareto.

— To je le strah, da ti se ne izneveril svojim principom.

— Kakšni principi pa so to?

— Imam le en princip: — Zaljubil se bom v žensko, katero bom lahko zvel!

Feliks se je dobrodošno smerjal:

— Pri tem ne boš dolgo vtratal.

— Ali misliš?

— Da, to mislim. To je neumnost, Iz storjenega ne napravi nicensar neskorjenega. Poisci si čedno deklenco ter se očeni z njo. Po mojem mnenju je to najboljše zate.

Anton se je vrgel na divan ter zri za oblaki dima, ki so se dvigali iz njegove cigarete.

— Sedaj že zopet pričenjaš s tem. Ne, ne, miadi! Nič ni mogoče storiti. Jaz se ne bom poročil, kajti svoji ženi bi ne mogel ostati zvest dalje kot širi tedne. Kvečenji dvakrat tako dolgo.

— Kljub vsem principom?

— Kljub vsemu. Jaz ne morem biti drugačen.

— Prava pat se ni prišla!

— Ne, prenehaj s temi pravčevčenimi frazami! Človek je ali spoden za zakon — ali pa ne. Jaz gotovo nisem. Ne poročim se, dokler ne postanem medel starec!

— In kot starec ne boš več postebno zaželjiv!

Anton je skočil pokonci.

— Res, potem bom vsaj dobil ženo, ki bo smatrala drugega bolj zaželeni kot sem jaz. Vled tegu je izključeno, da bi kdaj hotel prevesti zakonski jurem. Govorila rajše o tebi, Feliks. Kako pa je z Helmo Olters? Kako daleč si z njo? Jaz sem zares preko svojih lastnih zadev pustil na vse druge. Ti, Feliks, to je krásna žrklica — katero je privočil. Vra, to je črklica, ki bi me skoro zdravila moje bojanje pred zakonom. Zakaj pa ne napravi resnega koraka? Tako čas boš čakal, dokler ti je nekdo črugi ne odvede izpred nosa!

Feliks si je zasmjal obraz z roko.

— Ne razburjav se, Anton. — jaz sem že dokol korbico od nje. S tem je vira stvar enkrat za vsej končana.

Anton je pozorno prisluškal.

— Ti — korbico?

— Da.

— Potem mi je naravnost nerazumljivo. Jaz bi lahko prisegel, da te ljubi povsem odkrit.

— Potem si se zmotil.

(Dalje prihodnjih)

Na volčji preži.

(Konec.)

Tako so minevale ure, volkov pa se vedno ni bilo nazaj. In polagoma se je precej ohladila moja kri, k čemer je mnogo pripomoglo to, da sem bil po zadnji plati že ves nober. Pa sem premisljeval: Tudi se volkovi povrnejo, svj bodo že si daleč vohali sovražnika, ko se vendar ne prestane obraza, in ne bo jih bližu. Ce so pa pametni, se bodo pripazili lepo od zadaj, ne zgrajili za noge in naredili z menoj kakor z žrebeto. Tudi to sem premisljeval in slednjih uvidel, da je najbolj pametno, ce grum lepo svit.

Zem hotel zlesti iz sank, ko je eden žrebeck dvignil glavo, močno žaspol in skočil vrtati. In tudi kobila je glasno zahrkala. Razume, sem konja sta vohali volk ve! Virali so se...

All se ni tam dolil zasvetilo dvoje zelenih oči? In tam... in tam... Pomeril sem, pomerim tja, ah, že so vse izginali... In se vse ne pričažijo... Tudi žrebe leži spet mirno.

Cakal sem še četr ure, pol ure, nih se ni več zganilo. Gotovo, volkovi so bili prišli nazaj, a zavohali nene. Morda pa jim je bilo sumljivo tudi to, da nikjer ni več sretil ogenj in da ni več lajal pes. O, so premeteni! Volkovi so bili tu, bili okoli mena, bili tako bližu, da sem jih duhal! A kje? Kje?

Stopil sem na skal in puško pripravljen, svigani z očmi na vse strani. Pa ce sem jaz zaduhal včetve. Volkovi so bili tu, bili okoli mena, bili tako bližu, da sem jih duhal! A kje? Kje?

Odhal sem dva streha v noč, da verimo da preplasim, nato sem se vrnil v čardak.

Zjutraj je bilo prvo, kar mi je reklo Mehaga, ko je prinesel sveže voda.

— Efendum, stori, kar si hotel? Še sroči. Jaz tegi ne morem... vidim pa, da Arapija ni več pamoti, Odreši ga, efendum.

Mehaga je brž počenil k ognju, la ne bi jaz videl njegovih solznih oči, jaz pa sem vzel puško.

Ko sem stopil k žrebčku, je se edno ležal tako, kot sem ga bili sonči zapustili. Slabotno je dihal in njegovo trpinčino, vročino tečejo se je kadilo v jutranjem hladu. Dvignil sem puško k licu.

Ajdi, Arapije, ajdi tja na zeleni hvade, kjer vedno sije sonce in kjer ni hudobnih volkov!

Nikoli ne bom pozabil teh hvalnih oči, s katerimi me je zadnjih zapustil.

Nato sem si sel ogledat sledove skoli čardaka. Na mokrih mehkih živinah teh je bilo popisano vse, tako se je odigrala krvava nočna drama:

Sest volkov je bilo. Prišli so z Romano planine. Obkrožili čardak dva od spredaj (ta je zavohala Bira), stire zadaj načokoli. Oni stire so naskočili koščilo, ta dva pa sta popadla žreben in ga zavlekla iz orga. Po prvem alarmu so volkovi pobegnili dol k potoku in se od tam prikradli nazaj do sosedovega čardaka, ko sem jaz ležal na prezzi. Nadzadno je vsa volpa krenila spet v goro.

Po zajtrku in ko je prišel tud sumar Pero, smo se z Biro podali na zajejši lov. Sli smo precej daleč v drugo stran, kjer ni bilo nevarnosti, da nam kak volk vzame se pes.

A slaba je bila z našim lovom, tudi dež je vmes nagajal. In konajda je do opoldne žrka Bira resitev svojo in mojo čast z enim bornim zajekom. Nakar je bilo meni zadostiti tega lava in me je mikaj nekaj drugega.

Mikala me je tista z grmečjem porastila grapa, ki se je tam zadaj znad Mehaginega čardaka vleka zgoraj med skalovje in so na koncu pod vsko steno razstrelila v kotajo. To je bilo skrivališče za volkove kot malaš. In tam so gotovo zdaj tudi Arapije morili.

— Ako bi mi vida hotela pomagati, — sem dejal tovarisko. Ko smo počivali pri ognju. — Jaz bi se povzel prav na vrh stene, videla bi se od spredaj pognala. Volkovi bi udarili na mene ali pa od mene dol nazaj in vama pred pusti.

A tovarisko ni bilo pridobič za pohod. Videl sem: ni se juna ljudilo. Pa sem sel sam. Ni mi dalo miru, preveč je bilo v meni srda na volkove.

Cez dobro uro sem bil že gori pod steno na robu kstanje. A tedaj, mi je ponagajal vrag: na goro se je povezala gosta megla, da se ni videlo na deset korakov.

Upetan, premoten od znoja in ves potrl se usedem na skal in strumil v goščavo, ku se je vse kobil. Volkovi morajo biti tu notri, saj sem vam na dveh krajin nasel sledove, vodeče sem gor...

Naročite SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR

za leto 1930

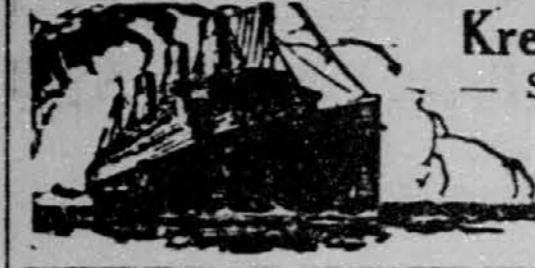
ki je letos izredno zanimiv.

POSLJEMO VAM GA POŠTNINE PROSTO ZA

50c

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18 Street New York, N. Y.

Kretanje Parnikov

Shipping News

29. marca: Normandie, Cherbourg, Cleveland, Cherbourg, Hamburg, George Washington, Cherbourg, Bremen, Volendam, Boulogne Sur Mer, Rotterdam

8. aprila: Roma, Havre, Napoli, Genova

9. aprila: Mauretania, Cherbourg, Antwerpen, Bremen, Rotterdam, Trelleborg

11. aprila: Paris, Havre, Bremen, Rotterdam, Antwerpen

12. aprila: Mauretania, Cherbourg, St. Louis, Cherbourg, Hamburg, Le Havre, Cherbourg

14. aprila: Reliance, Cherbourg, Hamburg

16. aprila: Aquitania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen

18. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

19. aprila: Mauretania, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

21. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

23. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

25. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

26. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

28. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Antwerpen

30. aprila: Béatrice, Cherbourg, Hamburg, Ant